

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnisti je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnisti. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Plac. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Atentat na Ciril-Metodovo družbo.

Dolgo smo čakali, da se odzove ta ali oni poklicni faktor in položi račun glede našega senzacionalnega razkritja o Kotnikovi zapuščini. In v torek, dne 31. maja se je oglašil mož, ki je odgovoren za vse to podlo in infamno afero, oglašil se je milijoner in liberalni ljubljeneč Josip Lenarčič. Priobčil je v „Slov. Narod“ poslano, s katerim se je pred vsem svetom osmešil in še bolj oblatil, kot je bil doslej! Za danes le par vprašanj! Gospod nadrodoljub Lenarčič! Zakaj se niste oglasili že poprej ampak šele 31. maja? Ali ne zato, ker ste izprevideli, da ne opravite ničesar in Vam je sodnja dala rok le do 31. maja? Zakaj je Vaš sin Milan zadnje dni letal okrog ljubljanskih advokatov in vrhniških zdravnikov? Ali ni to v nikaki zvezi z njegovim oziroma z Vašim atentatom? Potem: Ali smo mi kdaj trdili, da ste Vi C. M. družbo oropali za Kotnikovo volilo? Ne! Nasprotno! Mi smo koj v prvem uvodniku pisali, da se Vam to ne bo posrečilo, a že poskus, že misel sama, storiti kaj takega je najpodlejše vrste in radi tega poskusa ne za služite drugega, kot da se Vas izobči iz slovenskega javnega življenja. — In da ste poskusili oropati našo edino prepotrebno šolsko družbo, tega ne morete tajiti! Na podlagi testamenta iz leta 1901. se je Vaš sin prijavil glavnim dedičem pok. Kotnika in je s tem hotel ovreči zadnji testament Kotnikov. To stoji in s tem faktom računamo! Vi ste nameravali in poskusili dobiti denar, ki ga je zapustil Kotnik narodu, v svoj žep, a to se Vam ni posrečilo! Za nas je to ravno toliko kot bi ga bili resnično ugrabili, ker nam je narod svetinja, ki jo mora vsakdo spoštovati.

V naših očeh ste torej baš toliko zaničevanja vredni, kot bi bili tedaj, ko bi se Vam bila Vaša infernalna nakana posrečila.

Če so slučajno drugi ljudje, ki pripadajo liberalni stranki, katera Vas v svojem glasilu zagovarja, drugačnega mnenja, nas to nič ne briga, — mi smo z Vami in s temi ljudmi obračunali!

Stranka, ki ji je več za enega milijonarja, kot za neomadeževani teptani narod, je za nas nehala eksistirati.

Povemo to danes, ko smo dobili nove informacije in kakor se vidi, smo imeli včeraj prav, ko nismo kar na slepo verjeli, da se je Lenarčič „poboljšal“, in skesal. Pogorel je in sedaj se hoče oprati! — „Slov. Narod“ ima sedaj priliko še enkrat

pisati o „nesramnih“ napadih „gotovih“ listov.

Mi smo v Lenarčičevi zadevi storili svojo dolžnost, ki jo storimo tudi v vsakem takem slučaju, ker „Jutro“ ni samo strogo napreden, nego tudi slovenski list!

Splošni pregled.

Volitve na Ogrskem.

Kot prihajajo poročila iz Ogrske o izidu včerajšnjih volitev, stoji volilne šanse za ministrskega predsednika grofa Khuena jako ugodno, njegovih kandidatov je bilo izvoljenih po zadnjih poročilih nad 50 kandidatov vladne stranke, med tem ko je prodrli Kossuth komaj z devetimi a Justh s petimi kandidati. Celo v okrajih, kjer je bil pri zadnjih volitvah izvoljen kandidat stranke neodvisnosti skoraj soglasno, zmagujejo Khuenovi kandidati z ogromnimi večinami. Sklepati o končnem rezultatu je za sedaj pre zgodaj, a lahko se trdi, da bo imela v novem ogrskem parlamentu Khuenova vlada veliko in zanesljivo večino! Največ seveda pripomore ti vladini zmagi razpor v stranki neodvisnosti, kjer stojita v boju kot največja sovražnika Kossuth in Justh. — Iz vseh volilnih okrajev prihajajo neprestano poročila o velikih nemirih; vojaštvo je zasedlo vsa volišča, iz vseh avstrijskih posadk dohajajo vedno novi vojaški transporti! — O nadaljnjih rezultatih poročamo več med današnjimi brzojavami poročili.

Društveni zakon v Španiji.

Kot se vidi, se je začelo svitati tudi v Španiji, ki je veljala dosedaj za domeno klerikalizma. Uradni list španske vlade prinaša namreč odlok, ki javlja odobritev novega društvenega zakona, ki pozivlja vsa društva in vse one cerkvene kongregacije, ki niso dovoljene in odobrene po konkordatu, da morajo vložiti pri vladi prošnjo za avtorizacijo. One cerkvene kongregacije pa, ki se bavijo z industrijo, morajo prošiti vlado za posebno dovoljenje. S tem svojim zakonom namerava španska vlada upeljati posebno nadzorstvo za cerkvene kongregacije, ki so doslej na vse načine izrabljale favoriziranja prejšnjih španskih vlad.

Dnevne vesti.

Radi natančnejšega poročila o zanimivi porotni obravnavi smo morali odložiti več dnevnih vesti ter dopisov iz slovenskih krajev.

Otroci papeža. Prihodnje dni pričnemo v podlistku „Jutra“ priobčevati prevod

znamenitega francoskega romana „Otroci papeža.“ Velezanimivo pisano zgodovinsko delo opisuje delovanje in življenje znanega papeža Aleksandra VI. Borgije, njegove hčerke demonske Lukrecije ter njegovega sina kardinala Cesarja! Občinstvo opozarjamo na to znamenito delo.

Unionsko smetišče. Predrznost unionskega vodstva presega že vse meje. Tako so začeli zvažati svoje smeti, odpadke iz kavarne in restavracije voziti v jamo na oglju Slovenskega trga in Miklošičeve ceste. Ker je mestni magistrat proti temu protestiral, so ogradili dotično jamo z leseno ograjo, ter nadaljevali s prevažanjem smeti in odpadkov. Dasi je mestni magistrat zopet protestiral proti temu, vendar se nihče ne meni zato; sedaj v poletnem času se razširja naokrog neznošen smrad, da se onega oga izogiblje vsakdo! Pozivljemo mestni magistrat, da naredi konec tem škandaloznim razmeram, ki niso primerne niti najmanjši vasi ne pri Ljubljani! Ako je že hotel Union sam smetišče, naj ne okužuje s svojimi odpadki svoje okolice! To zahtevajo tudi zdravstveni oziri.

Da se ne bo nihče izgovarjal. Zadnji čas nam prihajajo od te in one strani vprašanja če mislimo glede društvenih prireditve v „Unionu“ res ostati do skrajnosti dosledni. Na ta vprašanja bodi najkrajši odgovor: da! Mi ne odganjamo prav nikogar iz „Uniona“, ne branimo nobenemu slovenskemu društvu, da naj ne prireja svojih prireditve pod streho klerikalno-nemškega „Uniona“. Radi nas hodite in prirejte v „Unionu“ kar hočete, na vse zadnje je to le Vaša lastna stvar. Naša stvar pa je zopet le ta, da vže naprej odklanjamo vsako notico, vsako poročilo o kakih prireditvah v „Unionu“. Nasprotno pa tudi nobene prireditve ne bomo kritikovali, ker za nas kratkoma ne eksistirajo. Umevno je, če se razmere v „Unionu“ kdaj spremenijo, in sicer temeljito spremenijo, poskusili bomo tudi mi spremeniti našo sedanjo taktiko. Ne bo se pa to zgodilo, dokler ni izpran krvavi sled tolovajskega napada na našega odgovornega urednika. Sicer smo to že opetovano povedali, ampak, da se ne bo nihče izgovarjal, povemo to še enkrat.

V „Ljubljani“ poka. K temu našemu poročilu smo še prejeli: Iz „turške tiskarne“ so poslali v svet novico, da je šlo za procesijo 13 članov pevcev in 23 podpornih članov „Ljubljane“. To pa ni res. Vseh skupaj je bilo 26 in med temi 26 je bilo le 6 pevcev, ostali pa niso ne izvršujoči, ne podporni člani, torej ljudje, ki z društvom sploh nimajo nikakega stika. Vse te pa je privedla le Štefeta komanda k procesiji. Med „pevci“ smo opazili ljudi, ki niti pojma

namajo o petju. N. pr. „baritons“. Gostinčar ml.; „bas-buffo“ Moškerc, „Helden tenor“ Štefe... glavni pevski stebri „Ljubljane“? Pišejo tudi, da izmed tistih pevcev, ki so sodelovali pri zadnjem koncertu, ni nobeden izstopil zaradi procesije. Res je to; ampak to je le za to res, ker dotični že pri koncertu sploh niso več sodelovali. In sicer so to Šturm, oba Dachsa in Kovač. Res je tudi, da je podpredsednik Šturm odstopil pri zadnji seji zaradi procesije. To je tudi moral storiti, ko je uvidel, s kakšnimi značaji ima opraviti. Še pred sejo sta prišla k njemu odbornika Koželj in Porenta in se zgrajala nad tem, da bi šli za procesijo z zastavo. Pri glasovanju pa sta se zbala kute in glasovala za procesijo. So pač značaji pri „Ljubljani“. Ko je Šturm tudi te značaje spoznal, je bil sam toliko značaje, da je odložil svoj mandat. Da sta omenjena odbornika lahko tudi drugega, značaja, to sta pokazala s tem, da se procesije, za katero sta glasovala, nista vdeležila, zbala sta se namreč svojih ožjih kolegov, oba spadata k socijalno-demokratski organizaciji. Čudno je, zakaj ni šel Porenta k procesiji; on je vendar adjutant generala Svetka pri vsaki najmanjši stvarci; tu pa, ko je bilo treba pokazati javno svoje „kato-liško prepričanje“, pa se sramuje svojega generala. Je že tako! V Samasovi tovarni je človek lahko socijalni-demokrat, pri „Ljubljani“ je pa kaj drugega. In takih stebrov je še mnogo v tem društvu. Zato pa je tudi izključeno, da bi taki stebri, pod in med katerimi je polno gnilobe, mogli vzdrževati društvo, ki ga drži skupaj le še hinavstvo, pritisk ter zloraba vpliva klerikalnih mogotcev.

Nemška „olika“. Sinova nemškega zdravnika dr. Köchlerja pozdravljata v ti-volskem drevoredu slovenske otroke z besedami: „Servus, windscher Hund!“ Ako sta otroka taka, kak je še-le oče!

„Edinost“ se jezi! Na našo kritiko denuncijantske pisave tržaške „Edinosti“ smo dobili v tem imenitnem listi odgovor, ki je tak, kakršnega je domišljava „Edinost“ pač mogla dati. Radi enega stavka v našem uvodniku „Velezdaja“, ki je bil napisan pač samo za to, da se naglasi naše odločno stališče napram denuncijantstvu v slovenskem časopisju, nas „Edinost“ naziva — kretene! Ona, „Edinost“, govori o kretenstvu, ako to to ni smešno, potem res ne vemo, kaj bi moglo biti smešno in — neumno, ker ako bi mi hoteli odpreti novo rubriko, v kateri bi priobčevali same razne neumnosti iz „Edinosti“, bi morali porabiti za to pre-več prostora. Punktum.

Prepovedano orožje nosijo, kakor smo zvedeli, čuvaji nemške družbe za straženje

LISTEK.

MILUTIN JOVANOVIČ:

Kasarnske povesti.

I. Moj sluga.

Majhen, suh, rdečega obraza, vedno vesel, pripravljen vedno poskočiti in ubogati — tak je bil vedno (prostak) Radojica, moj sluga. V stotnji so mu rekli „mali“.

Priljubljen se mi je radi svoje spret-nosti in nekega, rekel bi priprostegega, kmet-skega kavalirstva. Ako sem dal povelje „voljno“ (odmor) in sem začel zvijati ci-gareto, je Radojica to takoj zapazil in že je držal škatljico vžgalic „na gotovo“ in komaj sem stavil cigareto v usta, je hitro sestavil pete in mi z veliko uslužnostjo prižgal cigareto. Pri tem mu je bil mazinec desne roke vedno malo odmaknjen od dru-gih prstov in vzdignjen v zrak. To se je naučil od podnarednika Milete.

Tako sem nekega dneva obvestil Ra-dojico, da ga vzamem za slugo.

Privadil se je hitro mojim navadam. Mojo majhno samsko sobo je držal vedno v najlepšem redu in dobro si je zapomnil teorijo polkovnega zdravnika, da mora biti v sobi vedno dovolj zraka. Zapazil je moj okus pri urejevanju knjig in drugih reči po mizi in nikdar nisem zapazil na moji mizi kakega nereda.

Moj obleko, ki je ležala prej razme-

tana in zmečkana po raznih škatljah in skrinjah, sem našel nekega dne lepo obe-šeno na obešalniku, čisto in zlikano, a po-krito z belim prtom, ki ga je prinesel Ra-dojica iz stotnije. Na koncu meseca sem dobil račun od krojača za likanje obleke in od trgovca z železnino na obešalnik.

Radojica je skrbel vestno tudi za pe-rilo in pri sebi je imel natančen popis vsega, kar se je dalo prati. Samo si ni mogel zapomniti izraza za žepni robec in je to stalo v njegovem inventarju zabele-ženo čisto enostavno: „krpe“.

Nikdar nisem mogel razjeziti se nanj. Postal mi je neobhodno potreben.

Ta naivni in priprosti kmet me je čisto raznežil. Za nobeno ceno ni dal, da bi sam kaj storil. Ko sem prišel domov iz utrudljive poletne vaje truden, prašen, že-jen in potan — je moj sluga že čakal na mene in mi je začel takoj sezuvati težke škornje in zaprašeno obleko, potem pa mi je takoj prinesel čašo hladne vode in ko-šček sladkorja. Potem pa mi je prijateljsko svetoval, naj se vlečem in spim do kosila.

Ali pri vstajanju je bil moj Radojica neizpros in neusmiljen in sicer za to, ker sem ga enkrat dobro okregal, ker me ni pravočasno zbudil. Vedel sem, kaj me čaka ako pridem pozno v vojašnico in da napiše strogi stotnik takoj „zaupno“ pismo. Ko sem prišel tega dneva pozno v vojašnico in sem začel kregati Radojico, ker me ni pravočasno zbudil, je on naivno in odkrito-srčno priznal svojo krivdo, ali je rekel, da mu je bilo žal buditi me, ko sem tako

sladko spal! In od takrat ni bilo pri njemu milosti!

Pridem večkrat domov pozno po noči in se vlečem v postelj kot mrtev, ali komaj zaspim, že slišim kako se vrata neprestano odpirajo in zapirajo in cvilijo na sto raznih načinov. To bi bil uvod. Pri tem bi se moj mučitelj večkrat nagnil na mojo postelj, da vidi, ako je njegov manever deloval na mene in ako sem se zbudil? Ako to ne bi pomagalo, nastalo bi prevračanje stolov, padanje krtače in obleke na tla in končno bi me enostavno povlekel s postelje. Moja zaspanost je dovajala Radojico do pravične jeze in začel bi govoriti čisto intimno.

„Nikar spati, bratec, ker potem bom radi tebe jaz kaznovan! Saj veš, kak je oni!“

Ta „oni“ se je odnašal na poveljnika stotnije.

Ko sem prihajal zvečer-domov, sem našel Radojico vedno na sobnem pragu, kjer je igral svojo frulo. Večkrat sem ostal zunaj in sem ga poslušal, ker pred mano se ni upal igrati. In komaj sem mogel ve-rovati, da to igra moj sluga, preprost in naiven kmetijski fant! V teh melanholičnih, razvlečenih melodijah, ki jih je on pro-izvajal, je bilo toliko žalosti in hrepenenja za nekaj izgubljenim in ljubim, da je tudi mene ganilo.

Bil je velik gizdalin. Vse moje stare manšete in ovratnike je spravljal v svojo škrinjico, a ob nedeljah in praznikih, ko je dobil od stotnika „dovoljenje“, sem ga videl vedno na ulici s trdim vratom v

trdem in visokem ovratniku in z razširje-nimi prsti, s katerimi je pridrževal man-šete, ki jim je on pravil „pendžetle“.

Njegova vas je bila oddaljena samo nekoliko ur od provincijskega mesta, v ka-terem se je nahajal naš polk. Večkrat je prišel k njemu oče ali mati ali katera nje-govih sester. Vedel sem vedno kdaj so ga njegovi posetili, ker takrat sem našel na mizi vedno lepo jabolko, ali drugo kako sadje. Vedel je, da rad jem sadje in zato je svojim vedno naročil, da naj ga prine-sejo od doma. Nisem se mogel radi tega jeziti na njega, ker bi bil žalosten.

Enkrat je prišel Radojica k meni v sobo s čisto kmetisko torbico v roki. Spu-stil jo je na stol in začel po nji razmeto-vati: privlekel je pečeno piško in razne druge jestvine.

„Kaj hočeš sedaj s tem?“ ga vprašam začuden.

„Evo, gospod podporočnik, (v srbski vojski je podporočnik ono, kar je v avstrij-ski vojski lajtnant) to mi je prinesla mati. Pravil sem ji, da vam je umrla mati in moja mati je danes prinesla to in rekla: nesi to svojemu gospodu in reci mu, da je od mene. On nima nikogar, ki bi mu dal kaj od srca in pošiljam mu to, da se malo potolaži, ker je sirota. To mi je rekel sluga, rdeč v licu in s spušenimi očmi.“

Pripognil sem glavo, da ne zapazi solze v mojih očeh. Ganilo me je sožalje teh priprostih in naivnih ljudi.

(Konec prih.)

južnega kolodvora. Orožje je znano pod imenom „Todschtäger“. Konečno bi nas to prav nič ne brigalo, če bi nam ne bili znani slučaj, kako se civilno občinstvo priganja za vsako še tako nedolžno in včasih celo potrebno orožje za obrambo. Sploh pa bi mi radi izvedeli, če je res, kar se o tej družbi pripoveduje, namreč, da se ista vzdržuje le z denarjem, ki ga južna železnica neki posebni vrsti svojih uslužbencev, oziroma interesentov odtrguje. Naj bo temu tako ali tako, mi zastopamo stališče, da bi južna železnica veliko bolje storila in pravičnejše postopala, ako to službo nočne straže skladišč poveri svojim lastnim uslužbencem. Dobro vemo, da bi se dobilo dovolj takih, ki bi ta posel z veseljem in hvaležnostjo sprejeli. Ako pa južna želez pri tej službi morda zavzema stališče, da ji njeni lastni uslužbenci za tak posel niso dovolj izveščani, zakaj pa ne vzame domačo družbo za straženje in zaklepanje vrat? Zakaj mora biti ravno dunajska družba v Ljubljani zastopana? Upamo, da nam južna železnica ne nudi prilike, da se na to zadevo še povrnemo, pa bolj jasno in krepko.

Freund. Z ozirom na pod „Freund“ objavljeno notico v Vašem listu z dne 30. maja 1910 št. 88. in na podlagi § 19. tiskovnega zakona prosim, da sprejmete nastopni popravek: Ni res, da nisem prijatelj slovenskega ljudstva in ni res, da strankami baje tako prijazno ravnam, da se je kar čuditi potpežljivosti slovenskega ljudstva, — res pa je, da spoštujem tako slovenske kakor nemške stranke in da dosedaj v svojem poslovanju nisem z nobeno stranko imel neprijaznosti, spoštovanjem Rudolf Freund.

Baron Friderik Born brat kranjskega deželnega poslanca je izvoljen na svojem posestvu pod Tatranji ogrskim državnim poslancem.

Za brate Srbe. Blagajniku pomožnega odbora gospodu N. Novakoviču, veletržcu v Ljubljani, so poslali za ponesrečene brate Srbe nadalje: Osobje tvtke H. Suttner: Karl Meller, Štefan Ferrant, Julci Širca, Ljudmila Jaklič, Franja Golob, Pavla Juvan, Viljem Sequardle, Ivan Koščak, Ivan Krvina po 1 K. Henri Maire, imetnik tvtke H. Suttner K 21. Neimenovan K 10, Neimenovan K 1, S. G. K 1, Jože Bončar, Pred škofijo 19 K.

„Ljubljanska kreditna banka“. V mesecu maju vložilo se je na knjižice in na tekoči račun K 2,714.982.64, dvignilo pa K 2,281.686.52. Skupno stanje koncem maja K 13,168.662.08.

Mrtvoud je zadel včeraj opoldne gospo Ano Cesar, stanujočo Pred Prulami št. 23., ravno ko je pripravljala kosilo. Hčerka, ki je bila v sobi, za to niti vedela ni, šele oče, ki je prišel par minut čez 12. uro domov, je našel soproga na stolu sedečo — mrtvo. Na lice mesta poklicani zdravnik g. pl. Födransperg, je mogel konstatirati samo smrt. Pokojna gospa je bila vzor gospodinja in mati. Žalujoci rodbini naše iskreno sožalje!

2 × 200 K za Učiteljski konvikt je nabralo omizje pri g. Seidlu, restavratiju pri južnem kolodvoru. Vse hvale in posnemanja vredno!

Prememba trgovine. G. Suttner, urar na Glavnem trgu v Ljubljani, je prodal svojo trgovino g. Maire, ki pa ni Nemec, kot se je poročalo po časopisih, ampak Francoz iz Švice, ki se jako zanima za slovenske razmere in se uči slovenščine; torej je vest, da je Suttnerjeva trgovina prešla v nemške roke, neretična. S Francozi pa vežejo Slovence stare vezi prijateljstva.

Vinska kupčija s kranjskimi vini. Vinska kupčija se noče še sedaj, vkljub prav nizkim cenam (18 do 30 K 100 l) in vkljub temu, da se ga je že nad polovico vsega pridelka prodalo, primerno razviti. Posebno v Vipavi in Belokranjini je še veliko in dobrega vina, največ belega, kate-rega sedaj vinogradniki po neverjetno nizkih cenah ponujajo, ker rabijo denar za delavce ter za nakup galice in žvepla. Predsodki, da se letošnja vina kaj rada skvarjajo, niso vedno utemeljeni, zlasti ne pri vipavskih vinih, ker skoro slehern vinogradnik je svoje vino umetno čistil, ponajveč s filtriranjem. Filtrirana vina so jako čista in okusna, ker ne vsebujejo nikakih gnilih snovi. — Ker cene vinu julija in avgusta znatno poskočijo in ker bo letošnja letina v kvantitativnem oziru najbrže slabša od lanske, priporočamo našim vinotrcem in gostilničarjem, zlasti ljubljanskim in gorenjskim, da se sedaj v tem mesecu po možnosti založe z vipavskimi ter dolenjskimi in belokranjskimi vini.

Tatvina v cerkvi. Kuharici Indof je v jezuitski cerkvi med mašo neznan tat ukradel iz žepa usnjato denarnico v kateri je bilo 3 K denarja in zlat prstan.

Halleyev komet se je tudi sinoči še precej lepo videl. Od sedaj naprej se pojavlja vedno nekaj minut kasneje.

Škrat je v včerajšnji številki ponekod ponagajal. V poročilu iz Mokronoga je citati namesto Derč, pravilno: Dev. V dnevni vesti „Samonemški naslov slov. ob-

čine“, namesto Šenčur, pravilno Šent Vid; v dnevni vesti: „Zaradi slovenske zastave“ se zadnji stavek glasi tako: Čakamo na uspeh proti obema žrtvama naperjene preiskave in potem znamo gospodi še kaj povedati.

Vreme: Včeraj popoldne je bila le lokalna nevihta na meji Gorenjsko-Štajerske; ostalo se je razpodilo proti jugovzh. Dolenjske. V Ljubljani ves dan lepo, gorko, včasih vetrovno vreme. Tako vreme nam je sicer obetala tudi še nocojsna noč za današnji dan, ampak na take obete se ni zanešti. Na daljnem jugozapadu bodo danes skoraj gotovo večji vremenski izgredi in ni izključeno, da njih vpliv poseže tekom popoldne kolikor toliko tudi v našo Kranjsko kotlino.

Društvene vesti.

„Slavčeva“ veselica pri „Zlati kaplj.“ V nedeljo, 5. junija, priredi pevsko društvo „Slavce“ na lepem vrtu hotela „Tratnik“ (pri „Zlati kaplj.“) veliko pomladansko veselico, pri kateri bo sodeloval pevski zbor „Slavca“ in „Slov. Filhamonija“. Spored je bogat in zelo lep. Začetek ob 4. uri popoldan, vstopnina 50 vin.

Za dviganje in kopanje šaca, ki bo 5. junija gorel na francoskih šancah, se vrše že vse predpriprave. Delavce bo za ta dan poslalo društvo za zgradbo sokolskega doma, Čitalnica in Sokol v Šiški. Po teh predpripravih sodeč, ni zlomka, da bi ne dvignili šaca, pa če bi bil še tolikšen. Čuje se, da bodo zvečer s pravimi bivoli vozili cekine in srebro kar v zabojih v blagajne, pa ne — Kranjske šparkase, temveč domače hranilnice — seveda če jim ga kdo ne konfiscira.

Zgodovinsko društvo za Slovenski Štajer priredi s sodelovanjem slovenskih narodnih mariborskih društev v nedeljo, dne 5. junija 1910 v veliki dvorani Narodnega doma veliko narodno slavnost v spomin stoletnice rojstva pesnika Stanka Vraza.

Zagoneten slučaj zastrupljenja.

(Dalje.)

Uspehi preiskave.

Prejela sem zadnji sklep, niso pa mi poslali mojih listin: dr. Stojčevu izpričevalo in ono izjavo za 1000 K. Zato sem šla osebno na sodišče ter zahtevala, da se mi te dve listini izročita. Dobila pa sem jih res nazaj. Reklo pa se mi je tudi:

„Slišite, zdaj pa le nehajte, sicer se vam zna še kaj zgoditi!“

V dobri zavesti, da iščem le svoje pravice, sem odgovorila: „Gospod, ali ni še zadosti, da imam zdravje za vedno uničeno? Ali imajo ravno te osebe pravico tako postopati proti meni? Sicer sem pa tudi slišala, da me mislijo za neumno napraviti, če bom o tej stvari še kaj govorila.“

Dotični gospod je bil na to kar tiho. To je bil edin uspeh pol leta trajajočih preiskav.

Zadnji polzku.

Uvidela sem, da tem potom nič ne dosežem. Kreniti sem mislila še zadnji v nastopni vlogi izraženi poti. V to svrhu sem zahtevala sodnijski akt, pa tudi to mi je bilo odbito. Zahtevala pa sem ga največ le zato, ker ga na opetovano moje zahtevo nisem nikdar dobila na vpogled. Ker mi je bila zadnja moja tozadevna prošnja odbita, sem pisala c. kr. deželnemu sodišču pismo nastopne vsebine:*)

„Glasom odloka je sodnija moja prošnja, da se mi vsi preiskovalni akti v prepisu dološljejo, odbila iz razlogov, da se moji prošnji ne more ugoditi, ker nisem nič verodostojnega navedla, zakaj bom spise potrebovala.“

Dotične prepise bom potrebovala, da se vsa stvar v prejšnji stan postavi in sicer: Jaz bodem odposlala na Njegovo Veličanstvo, kakor tudi na državni zbor, kjer bom vse povedala, kako se je z z menoj ravnalo, da sedaj nisem z nobeno rabo in zaslužek.

Jaz bi le rada vedela, kako jaz do tega pridem, da se tako nečuveno postopanje dogaja, ne da bi se kaznovalo, kakor tudi življenje pohotneža, ki me je za vse žive dni pohabil.

Tako ravnanje niti v harem ni dopustno, ne pa v državi, kakor je Avstrija. Ker hočem nastopiti še nadaljne korake ter doprinesti dokaz resnice, da sem le vsled ravnanja od strani Jos. P. zbolela, stavim to vljudno prošnjo, da se isti ugodi v polnem obsegu in se mi vpošljejo prepisi akta.

Ljubljana. 22./XI. 1909.

Marija Sladič, l. r.

Na to sem prejela od preiskovalnega sodnika dr. Kaiserja sledeči odgovor:

(Dalje.)

*) Pismo se le iz stilističnih ozirov mestoma razlikuje od izvirnika, oziroma od prejšnjega. Bistvo vsebine je isto.

Izpred porotnega sodišča.

Ljubljana, 1. junija 1910.

Danes se je začela pred tukajšnjim porotnim sodiščem razprava proti Andreju Rejcu, rudarju iz Idrije, ki je obtožen, da je v noči od 28. februarja do 1. marca pahnul v Idrijo svojo ženo. Obravnava se je začela ob 9. uri dopoldne, dvorana je nabito polna občinstva.

Senat: predsednik Vedernjak, votanta Luschen in Kobler, zapisnikar dr. Konda, zastopnik državnega pravdnštva dr. Neuberger, porotniki: Dolžan, Požlep, Legat, Kuralt, Urbančič, Kauschegg, Fajdiga, Bergant, Pogačnik, Klemenc, Kocjančič, Debevc. Zagovornik dr. Švigelj. Zdravniška izvedenca: rudniška idrijska zdravnik dr. Milan Papež in dr. Ivan Štverák. Po zaprisegi porotnikov, predsednik senata naznani, da je poklical za vsak slučaj idrijskega sodnika R. Potočnik; dr. Švigelj se protivi, da bi bil sodnik zaslišan kot prič, državni pravdnik predlaga, da se zasliši; predsednik izjavi, da se o ti stvari posvetuje pozneje. Nato prečita zapisnikar dr. Konda obtožnico.

Andrej Rejc odločno zanika vsako krivdo. Zasliši se idrijski sodnik Potočnik, da razjasni lokalni položaj.

Andrej Rejc je bil s Frančiško Rejc poročen 18 let, zakon je bil brez otrok, s svojo ženo ni živel posebno srečno, ker so ju hujskali njeni starši proti svojemu možu, vedno mu je nagajala in ga spravljala okoli, on je precej nagle jeze in jo je tudi parkrat oklofutal. Rejc je imel ljubavno razmerje z neko Barbaro, s katero je imel tudi otroka; povedal je to svoji ženi, ki mu je potem vedno očitala. Odločno zanika, da bi hodil s svojo ženo po takozvanih rokah, kakor trdijo ljudje. Dne 28. februarja je imel siht do pol 12. ure dopoldne, popoldne je bil doma, nato šel na sprehod ter gledal delavce, ki so lovili drva, nato šel domov; ženo je našel doma, ona je zahtevala takoj vina, Rejc je šel res po vino; proti večeru je vzel harmoniko in igral, okoli pol 7. ure je večerjal; žena se je začela odpravljati in mu rekla, da gre k Godiču, takrat jo je videl zadnjikrat; on je ostal doma in igral na harmonike do kake pol 10. ure, nato je prenehal in kadil pipo; ker se nahaja v hiši, kjer je stanoval Rejc, čevlarska delavnica, je čakal, da je odšel zadnji vajenec spat, nato je šel na stranišče in mimogrede pogledal v sobo, kjer spe vajenci in govoril z vajencem Cirilom Vončino ter je vprašal, kako to, da ne spi, omenil mu je tudi, da njegove žene ni doma. Nato je šel spat, zbudil se je ponoči, a žene ni pogrešil, zaspal je nazaj, vstal je ob 7. uri, a ker se vedno ni bilo žene je hotel h Godiču po njo, a tam je ni bilo; iskal jo je, ob Idriji je hodil samo, kadar je šel h Godiču, ker so ljudje govorili, da je njegova žena tam skrita, iskal jo je povsod, povpraševal po nji, a brez uspeha. Po zaslišanju obtoženca predsednik prekine ob pol 2. uri obravnavo, ki se nadaljuje ob 4. uri popoldne.

Pri obravnavi, ki se je nadaljevala ob 4. uri popoldne, prečitajo se najprej zdravniški izvidi. Zdravniška izvedenca izpove, da v možganih ni bilo nikakega krvavljenja, pljuča so bila napolnjena s tekočo, temno-rdečo krvjo. Frančiška Rejc je bila po zdravniški izpovedi skrajno histerična, ki je vedno tožila o raznih, večinoma namišljenih boleznih in iskala zdravniške pomoči. Dr. Švigelj stavi predlog, da naj se zdravnik dr. Papež in Štverák ne zaslišita kot izvedenca, ampak kot prič, ki naj izpove, o položaju in stanju najdenega trupla Frančiške Rejc. Dr. Neuberger se protivi temu predlogu, ki ga sodni dvor odkloni. Zaslišita se torej kot izvedenca, ki izpove, da je smrt Frančiške Rejc nastopila vsled utopljenja. Na vprašanje zagovornika koliko časa je ležalo truplo v vodi, izpove, da zdravnik, da je truplo bilo najmanj tri dni v vodi, po njih mnenju diferenca 5 do 8 dni. Znakov kake zunanje poškodbe ni, razun male postmortalne poškodbe na čelu. Dr. Švigelj predlaga, da se mnenje idrijskih izvedencev predloži preskušnji ljubljanskih sodnih izvedencev, ker v tem izvidu ni nikjer jasneje izreka, ako je smrt nastopila res vsled utopljenja. Državi pravdnik se ne protivi temu predlogu, ki ga sodni zbor po kratkem posvetovanju odkloni. Nato se nadaljuje zasliševanje idrijskega sodnika g. Potočnika, ki izjavi, da je našel truplo, ki je bilo pokrito s par poleni. Nato se začne zasliševanje prič, ki naj izpovedo o predživljenju Andreja Rejca in njegovega razmerja z ženo. Zasliši se 59 letna rudarjeva žena Marija Štraus, ki pozna obtoženca že več let, ranjka ji je pripovedovala, da jo je mož večkrat tepel, vodil je svojo ženo po noči ob vodi na sprehod, ako je že spala jo je napodil iz postelje in jo peljal na sprehod. Pripovedovala ji je tudi, da jo je nekoč mož silil piti neko vino, ki je imelo jako čuden duh, ter je, ko ga je pokusila, bljuvala, sam ni pil tega vina. Močnikovi je baje Rejc sam rekel, da je ono usodno noč spremljal svojo ženo.

Mariji Močnik, 48letna rudarjeva vdova iz Idrije se je umrla Rejčevka prito-

ževala, kako nesrečno živi s svojim možem K nji je prišel Rejc v torek zjutraj od 8. do 9. ure iskat svojo ženo, ki je bila večkrat tam in povpraševal po nji. Močnikovi je Rejc rekel, da je šel z njo samo iz hiše, a v „bajto“, kamor je šla njegova žena; sumljivo se ji je zdelo njegovo pripovedovanje, ko je rekel, da je bila njegova žena pridna, ko ji je rekel, kako dobro je spal dotično noč. Ona je to pripovedovala naokoli, a Rejc je v soboto prišel k nji, ter ji rekel, da ji on v torek ni rekel, da je šel s svojo ženo! V lice priče trdi Rejc, da ni rekel onih besed, da ga je priča gotovo napak razumela.

Frančiška Petrovčič, 50letna rudarjeva žena iz Idrije, izpove o razmerju obtoženca in njegove žene enako kot prejšnji prič; rajnica se je pritoževala o slabem ravnanju moža.

Anton Štraus, 60letni rudar iz Idrije potrjuje izpoved prejšnjih prič; vzrok vednih preprirov so bile druge ženske, ki so jih medsebojno hujskale. Kar se tiče ponočnih sprehodov Rejca in njegove žene, ve samo to, kar mu je pravila rajnica, a videl sam kot druge priče ni ničesar.

Jera Plešničar, 67letna gostašinja, mati Frančiške Rejčeve, se odpove kot sorodnica pričevanju.

Marija Tratnik, 40letna rudarjeva žena, izpove, da ji je pripovedovala Rejčeva žena, da je zato zalezovala svojega moža, ker se ji je zdelo sumljivo, da ni imel, ko je vse noči hodil naokoli, umazanih čevljev. Zato je bila rajnica skrajno ljubosumna.

Mariji Vončina, 30letni rudarjevi ženi iz Idrije je rajnica pravila, da jo Rejc od onega časa sovraži, odkar je imel znanje z raznimi ženskami. Priča je vedno svarila Rejčevko, da naj ne hodi s svojim možem, ker to „zna imeti nesrečen konec!“ Za 29. februar jo je priča povabila zvečer k sebi, a ona je odklonila to povabilo, ker je isti dan odhajal njen brat v Ljubljano v bolnico.

Franca Kumer, je svetovala rajni Rejčevki, da naj zapusti svojega moža, kar se tiče govorice, da je imela tudi ona znanja z drugimi moškimi, ve samo to, da so ljudje govorili tudi o nji razne stvari. Denarja mož svoji ženi ni dal nobenega.

Frančiška Čar, rudarjeva žena iz Idrije izpove slično kot druge priče o preprih in pretepih v Rejčevi rodovini. Nočnih sprehodov se je vedno bala. Nekoč ji je Rejčevka rekla, da ji je mož rekel: Ko bi bila v svetu (to je v večjem mestu) bi naredil s teboj, kot se naredi z mačko. Glede znanja Rejčevke z moškimi, ne ve ničesar gotovega, Rejc se onih svojih besed ne spominja, mogoče jih je izrekel v pijanosti.

Neža Bezeljak pripoveduje o vedni bolehnosti Rejčevke, ki ji je tudi pripovedovala, da ji Rejc streže po življenju. V torek je prišel Rejc k nji in jo izpraševal po svoji ženi, ko jo je iskal že povsod. Priče agnoscirajo peresa, ki jih je nosil Rejc navadno za klobukom. Rejčevka ji je tudi pokazala neko pismo, ki ga je pisala Jera Razpet, Rejčeva ljubinka Rejcu, ko je bil ta na Pruskem, a je pismo napačno adresovala! Izpove, da je bila Rejčevka precej nagle jeze. Prečita se pismo Jere Razpetove, ki zabavlja napram Rejcu proti Rejčevki. Za deset minut se javnost izključi.

Marijana Breitenberger je poznala še malo časa Rejčevko; takoj ko sta se spoznali, ji je ta tožila, kako jo mož sovraži, da ji vedno očita njeno zabitost. Priča ji je svetovala, naj zapusti moža, a odgovorila je, da bi to storila, a ji Rejc ne pusti odnesti šivalnega stroja, ki je bil njegova last. Pripovedovala ji je tudi, da jo mož tepe. Ko je skočila v vodo neka žena v Idriji, je Rejčevka omenila priči, da bi bilo zanjo najbolje, da bi storila isto. Rejc to potrdi, da je njegova žena rekla, da bo storila isto kot ona, ki je skočila v vodo, nakar jo je priča tožila.

Nato se zasliši priča Janez Breimic, ki se je o njem trdilo, da je imel z Rejčevko ženo ljubavno razmerje. Ko ta to razmerje odločno zanika, se zasmee zagovornik in omeni, da je od strani predsedništva tako vprašanje neumestno, ker priča ni primorana odgovoriti nanj. To razburi gospoda državnega pravdnika, ki prot estira proti takemu smehu. To priliko uporabi tudi predsednik senata, ki opomni tudi porotnike, da naj ne izrekajo prezgodaj svoje sodbe o predstojecem slučaju, ki še ni popolnoma pojasnjen, kot se je zgodilo to včeraj dopoldne. Ker nekaj namiguje tudi o kritiziranju porotnikov, vpraša gosp. dr. Švigelj, ali to meri nanj, kar predsednik noče pojasniti.

Nato pokliče predsednik nekaj prič, ki so pa že odšle, zaključil predsednik današnjo obravnavo in odredi nadaljevanje sporazumno z državnim pravdnštvom in zagovorništvom na četrtek ob polu 9. uri zjutraj.

Dragonski častnik žalil domobranski polk.

Sinoči se je ob cesti na Loko (blizu Opekarne ceste) dogodil slučaj, ki meče čudno luč v odnosaje častništva enega polka napram moštvu drugega polka naše c. kr. armade. Poročilo smo sicer sprejeli od neke pri tem dogodku navzočih prič, vendar ta dogodek bomo za danes še z vso rezervo. Približno tako se glasi poročilo dotične priče: Ob cesti na Loko je nova gostilna g. Breskvarja. Gostilničar ima brata — korporala — pri tukajšnjem domobranskem polku. Ta korporal je v spremstvu nekega prijatelja domobranca sinoči sedel pred gostilno svojega brata. Sedela sta s hrbtom obrnjena proti cesti in se z drugimi vred zabavala. Nekateri gosti so binali, drugi so gledali. Bila je večja mešana družba. Nekako okrog 8. ure zvečer pa pride po cesti mimo te gostilne nek mlad dragonski poročnik v spremstvu neke dame. Vojska s hrbtom proti cesti obrnjena nista opazila častnika. Ta pa se ustavi pred gostilno in zavpije: „Werds aufstehen ihr zwei schäwige Landwehren, Lausbuben, Sch... Kerle“. Koliko je sledilo še drugih psov, raje zamočimo. Ta dva domobranca ko to zaslišita, vstaneta in častnika pozdravita. Častnik pa se jim približa, ter zopet zavpije: „Ach, der Korporal sitzt auch dabei“. Korporal se je vse to čudno zdelo in moral je, ker govoriti ne sme — napraviti malo čuden obraz, na kar ga častnik zopet ostro vpraša: „Warum machen Sie so ein komisches Gesicht“. Povedal mu je še nekaj psov, nato se obrnil ter odšel k dami, ki ga je med tem prizorom sama čakala na cesti. Bratu gostilničarju je bil ta nastop malo odveč, in poreče častniku: „Kaj pa vpijete tukaj, ali mislite, da ste v vojašnici, ali na vežbališču“. Častnik se je proti njemu obrnil in ga vprašal: „Was wollen Sie?“. Ker se je med tem tudi drugih gostov oprijelo razburjenje, da torej ne pride do kakih posledic, je gostilničar mirmo odgovoril: „Ze dobro, se bomo že jutri zmenili“. Častnik se je na to še enkrat napotil proti mizi in zavpije: „Auf meinen Befehl sofort aufstehen und in die Kaserne, sonst schicke ich die Patrouille her“. Vojska niti toliko časa nista imela, da bi bila plačala, odšla sta po Opekarski cesti. Komaj napravita nekaj korakov, se častnik obrne za njim ter zakliče: „Wo gehts denn Ihr hin, da werds in die Kaserne gehen!“. Vojska sta morala nazaj na ono cesto ter korakati pred častnikom in njegovo damo. Tako se je ta „eskorta“ pomikala do Trnovega. Tam je krenil častnik — ne več se zmeč za nju, v drugo smer. Ker pa je domobranec strogo ukazano, da ne smejo nikjer ostati dolžni v gostilni, sta se hitro napotila nazaj ter poravnala račun, na to pa odšla v vojašnico. Od dragonskega častnika opsovani korporal se bo danes pri svojem polku pritožil posebno zaradi psovke: „Ihr zwei schäwige Landwehren“.

Roza in Jožefa Blažek na Dunaju.

(Konec).

Roza in Jožefa Blažek sta stari 32 let, ena visoka 144, druga 142 cm, obe skupaj težki 85 kg. Po njunem rojstvu so jih baje pustili par dni brez hrane, ker so mislili, da taka spaka ni zmožna življenja. Zdravnik, prišedši par dni po rojstvu, je ukazal jima dati hrane ter je tako rešil radovednejšem bogato pašo, vedi znamenit dokaz naravne igre.

Skupno življenje obeh sester je jako zamotano: med tem, ko imate obe dele spolovil in iztrebil skupne, je tudi krvni obtok vsaj deloma skupen, kar nam dokazuje izločevanje mleka po Rozinem porodu pri obeh; skupnost krvnega obtoka je tudi zdravniško dokazana s tem, da so dali eni joda ter ga našli čez par ur v skalnici obeh; ločitev na drugi strani pa je tako daleč izvedena, da je imela Roza z dvonajstimi leti davico, Jožefa pa je bila popolnoma zdrava; istotako je imela Jožefa diarejo, Roza ni o tem ničesar čutila; perilo ste dobile obe istočasno, utrip srca je različen; spanje ene je popolnoma neodvisno od druge — na ta način je verjetna osumljenost Jožefina — tudi lakota in žeja ste ločeni, ena je lahko sita, druga pa lačna in žejna.

Zanimivo je, kako take spake nastanejo. To nista navadna dvojčka. Nastala sta iz enega samega ženskega jajčka, katerega je oplodilo eno samo moško seme. Po spočetju t. j. oploditvi jajčka s semenom, se je oplojeni jajček zvijal na ta način, da se je razcepil na dve stranici, ki ste bili druga z drugo združeni. Normalnim potom nastanejo iz takih dveh stanic potom delitve 4, 8, 16 itd., ki vse skupaj tvorijo enoto, iz katere se razvije človeški organizem. Ako se pa vez med prvima dvema stanicama,

nastalima iz oplojenega jajčka potom delitev, zrahlja, dobimo spako, kakor nam jo predstavljate Blažekovi.

Poleg naravoslovskih in medicinskih zanimivosti nam nudite Blažekovi tudi mnogo pravnih zapletljajev, tako n. pr. si juristi niso na jasnem, ali sme kdo eno od obeh poročiti, ne da bi ga državni pravdnik prijel zaradi dvojčestva, ali če si smete vsaka izbrati svojega moža, ne da bi zopet njiju zgrabila stroga roka paragrafa radi dvomožstva. Impresario, ki ju za denar kaže po svetu, je pri vožnji po železnici kupil samo en vozni listek, s čemur ni bil zadovoljen sprevodnik, zahtevajoč dva listka. Impresario se je dal tožiti, pa je pravdo izgubil. Pa o tem poročati ni proja naloga, povedati sem hotel v prvi vrsti samo to, kar me je kot medicina na njih posebno zanimalo.

Mirko Černič.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

K potovanju cesarja po Bosni.

Sarajevo, 1. junija. Cesar se je včeraj vpisal v spominsko knjigo mestne hiše hrvatsko kot „Franjo Josip I.“

Volitve na Ogrskem.

Budimpešta, 1. junija. Do devete ure zvečer so znani glede današnjih volitev sledeči definitivni rezultati: V celem je dobila vladna stranka, ali bolje rečeno Khue nova stranka 95 mandatov. Po dosedaj znanih definitivnih volitvah pripada 20 izvoljenih kandidatov Kossuthovi stranki, Justhova stranka je prodrla s 4 kandidati, ljudska stranka se ponaša že z 2 kandidata, Andrassyjeva zveza je v celoti dosedaj dosegla izvolitev v 12 okrajih, pripadniki 1848. leta so zmagali z 2 kandidata, Rumunci z 2, Slovaki z 2, socialni demokratje samo z enim kandidatom. Po dosedanjih uspehih stoji nasproti 95 kandidatom vladne stranke 47 kandidatov opozicije. Od 95 izvoljenih pristašev vladne stranke jih je bilo v 48 okrajih izvoljenih brez vsakega protikandidata. Vladna stranka je torej pravzaprav izvajala zmago dosej v 43 okrajih.

Budimpešta, 1. junija. V Aradu je bil izvoljen grof Tisza z nad 1800 glasovi; njegov protikandidat je dobil komaj 600 glasov.

Budimpešta, 1. junija. Od vplivnih ogrskih politikov so dosedaj izvoljeni sledeči: Baron Banffy v segedinskem okraju, Justh v mekeškem in Kossuth. Ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary je izvoljen v 4. budimpeštanskem okraju.

Budimpešta, 1. junija. Državni tajnik Koloman je prodril z nad 1600 glasovi. Njegov nasprotnik, kandidat Justhove stranke je dobil komaj 600 glasov. Za časa proglasitve izvolitve se je zbralo pred sodiščem kakih 2000 oseb. Ko je bil izid volitev naznanjen, je začela množica streljati iz revolverjev, tako da je morala posredovati policija, pozneje žandarmerija in vojaštvo. Drugače so se po dosedaj došli poročilih v celi provinci izvršile volitve brez vsakih izgrediv.

Budimpešta, 1. junija. Jutri se izvrši odločilna bitka v 49 volilnih okrajih. Po dosedanjih uspehih sodeč dobi vladna stranka z lahkoto absolutno večino.

Zasedanje bosanskega sabora.

Sarajevo, 1. junija. Bosanski deželni sabor je sklican na 14. junija k zasedanju. Tozadevni cesarski patent je proklamiran samo v srbskem in hrvatskem jeziku in tudi v teh jezikih podpisan.

Ruska torpedovka potopljena.

Vladivostok, 1. junija. Torpedovka „Torel“ se je pri pasiranju vhoda v pristan včeraj potopila. Dvignili so jo že ponoči in pripeljali v pristanišče. Od posadke ni nihče ponesrečil.

Razprava v srbski skupščini.

Belgrad, 1. junija. Narodna stranka je v današnjem zborovanju skupščine odločno zahtevala, da se naj nemudoma razpravi in vpelje splošna in enaka volilna pravica.

Krute smrtne obsodbe.

Petrograd, 1. junija. Vojno sodišče je danes obravnavalo proti družbi roparjev, katerim se pripisuje 33 umorov. Po končani obravnavi se je izrekla proti 29 članom družbe smrtna obsodba, ostali člani pa so bili oproščeni.

Italijanski zunanji minister odpotoval iz Berlina.

Berlin, 1. junija. Italijanski zunanji minister Marchese San Giuliano, ki je bil od petka sem v Berlinu, je danes zjutraj odpotoval iz Berlina.

Angleško časopisje proti Rooseveltu.

London, 1. junija. Rooseveltov govor glede angleške uprave v Egiptu je našel med angleškim časopisjem hud odpor in se njegova izvajanja močno obsoja. Tako se obrača „Temps“ močno proti Roose-

veltu in pravi, da njega ne briga prav nič angleška notranja politika in da nima pravice se v to politiko utikati. V enakem smislu je nastopala proti Rooseveltu tudi „Morning Post“.

Mornariške potrebe Italije.

Rim, 1. junija. Mornarični minister je izjavil v današnji seji državnega zbora, da bo s svojim programom glede gradbe vojaških ladij Italija gotova v letu 1911.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Za informacije se plača 10 vln. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Dobro ludoča gostilna s trgovino in nekaj posetva v dobrem stanju se takoj proda radi preselitve. Kdor noče zamuditi lepe prilike naj pride k Ivanu Levičarju v Krmelju št. 30 na Dolenjskem. 29/6—6

Platneni modni kostumi za dame ter platnene obleke za gospe od 10 K naprej v „Angleškem skladišču oblek“, Ljubljana, Mestni trg 5. — O. Bernatovič. 29/5—4

Dobro ohranjeno kolo s prostim tekom se takoj proda. Več pove Andrej Kobal, Predovičovo selo 16. 34/1—1

Bolniški stol se proda. Vpraša se v trgovini Skaberné, Mestni trg. 47/3—1

Kolo Styria se proda za 50 kron. Ogleda se na sv. Petra nasipu št. 3. 46/1—1

Pošten, izobražen, soliden mladenič išče službe v kaki trgovini ali pisarni za slugo. Polizvedbe na in-seratni biro „Jutra“ pod šifro 1200. 45/3—2

KORESPONDENCA.

Želim pismene korespondence z mlado gospico iz tržaške okolice, goriške ali gorenjske v svrhu znanja. Eventuelne dopise na: „Narodna bodočnost“ pošto ležeče, Zagorje ob Savi. 43/3—3

Vsak dan svež

sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg št. 21. 40—2

Najbolj varno naložen denar je v slovenski mestni hranilnici ljubljanski.

Stanje hranilnih vlog: nad 37 milijonov kron.

Rezervni zaklad: nad 1 milijon kron.

Za varnost denarja je porok zvržen rezervnega zaklada mestna občina Ljubljanska z vsem premoženjem in vso svojo davčno močjo. V to hranilnico vlagajo sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje hranilne vloge po 4 1/4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega in ga vlagateljem ne zaračuni.

Denar se lahko pošilja tudi po pošti. Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Posoja se na zemljišča po 5% obresti in proti amortizovanju posojila po najmanj 1/4% na leto. Dolžnik more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako to hoče. Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje. Mestna hranilnica izdaja lične

domače hranilnike.

Priporočamo jih zlasti staršem, da z njimi navajajo otroke k varčnosti. — V podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov upeljala je ta slovenska hranilnica tudi

kreditno društvo.

Mestna hranilnica ljubljanska je v lastni palači v Prešernovi, prej Slonovi (Elefantovi) ulici št. 3.

Spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda!

Model 1910.

Edino zastopstvo znamke

Kinta

je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedajnosti.

Zaloga Puch-koles.

Sprejema kolesa v popravo, emajliranje in poniklanje ter izposojevanje koles.

- Točna, solidna in cena izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana

Dunajska cesta št. 9.

Milko Krapeš

Jurčičev trg 3 LJUBLJANA Jurčičev trg 3
priporoča svojo trgovino ur, juvelov, raz-
ličnih srebrnih in kinasrebrnih namiznih
oprav itd., itd. 6/10-1
Popravila se točno, solidno in ceno izvrše.

Dobro ohranjena trgovska oprava

se po zelo ugodni ceni

— **proda** —

Kje, pove upravništvo „Jutra“.

JULIJA ŠTOR Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Največja zaloga moških, damskih in
otroških čevljev, čevljev za lawn-tennis
in pristnih

goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh
cenah.

Velikansko izber pomladnih in letnih oblačil

priporoča tvrdka

A. KUNC, Ljubljana

Dvorni trg šte. 3.

Najnižje stalne cene.

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14

priporočajo za pomladansko in poletno sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otroških, domačega in tujega izdelka. — Gumi za
pete, vrvico, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbi.

Specijalisti za nepremočljive lovske in turistovske čevlje.
Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila.
Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

Več predmetov
ženske konfekcije, obleke
za gospode ter slamnike
— in panama klobuke —

50% ceneje

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

M. DRENIK

— VSAKOVRSNA ROČNA DELA —
in pripadajoči material.
Predtiskanje, tamburiranje, plesiranje. — Zunanja naročila se vestno izvršujejo.
Velika zaloga telovadske obleke.

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani

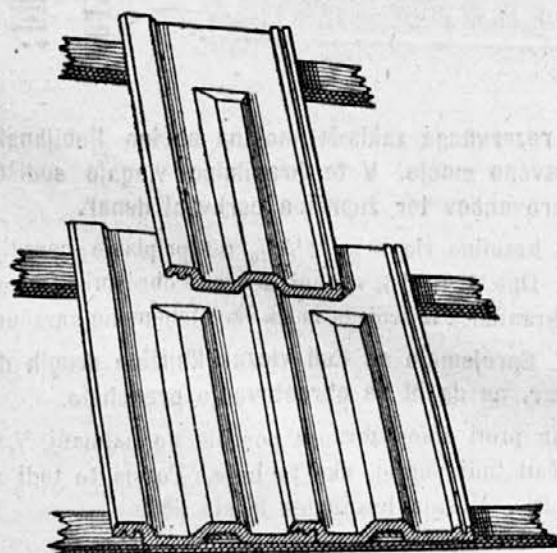
Prešernova ulica šte. 44.

Prireja pogrebe od najpreprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kri-
stalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča kakor: kovinaste
in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence umetne, cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

52-9

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

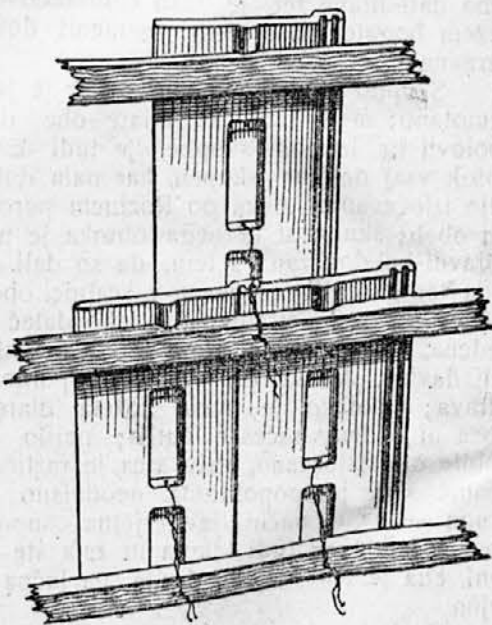
Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

Spretni zastopniki se iščejo.

Delniška glavica:

K 3.000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni fond:

K 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$.